

Brusel 18. září 2020
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2018/0089(COD)

9592/20
ADD 1

CONSOM 118
MI 233
ENT 80
JUSTCIV 72
DENLEG 46
CODEC 628

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. předchozího dokumentu:	9059/20
Č. dok. Komise:	7877/18 + ADD 1-5
Předmět:	SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES – prohlášení Estonska

– Prohlášení Estonska –

Estonsko vítá účel směrnice o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů, jímž je posílit mechanismus ochrany kolektivních zájmů spotřebitelů na stále více globalizovaném a digitalizovaném trhu.

Estonsko však vyjadřuje politování nad tím, že tato odvětvová směrnice podkopává občanské procesní právo a autonomii členských států tím, že zavádí několik pravidel, která jsou horizontální povahy a ve všech členských státech již existují. Jako příklad takových pravidel lze zmínit zásadu, podle níž nese náklady ten, kdo spor prohrál, překážku věci pravomocně rozhodnuté, překážku litispendence, zamítnutí žaloby. Podle našeho názoru má procesní autonomie velký význam a měla by být při vytváření nástrojů občanského procesního práva respektována.

Estonsko je jedním z členských států, které podporovaly názor, že by se unijní postup měl vztahovat na přeshraniční situace, což by členským státům umožňovalo, aby si vnitrostátní systémy vytvářely samy. Stále jsme přesvědčeni, že by šlo o správný přístup. Pravidla Unie by měla být zaváděna pouze v situacích, kdy členské státy nemohou daný problém samy vyřešit. Vytvoření vnitrostátního systému pro zástupné žaloby podle našeho názoru tímto případem není.

Pravidla pro financování vnitrostátních oprávněných subjektů a pro jeho posuzování by měla být v pravomoci členského státu. V konečném znění jsou tato pravidla bohužel horizontální povahy. V tomto ohledu bychom bývali upřednostnili obecný přístup, který se týkal pouze financování přeshraničních oprávněných subjektů.

Jsme velmi znepokojeni, že znění čl. 7 odst. 1 nerozlišuje mezi vnitrostátními a přeshraničními žalobami. Estonsko se proto domnívá, že toto znění nebrání výkladu, podle něhož vnitrostátní pravidla členského státu řízení mohou znemožnit podání žaloby oprávněným subjektem z jiného členského státu financovaným třetí stranou, a to pouze na základě skutečnosti, že je financován třetí stranou, aniž by vůbec došlo k posouzení možného rozsahu vlivu ze strany poskytovatelů financování. To je výsledek, s nímž nemůžeme souhlasit. Takovéto omezení není v souladu s cíli směrnice a malým členským státům by se tím nepřiměřeně ztížilo a prodražilo nalezení jiných přeshraničních oprávněných subjektů, než jsou veřejnoprávní subjekty.

Estonsko je toho názoru, že určení oblasti působnosti směrnice spotřebitelského práva prostřednictvím seznamu 68 nástrojů čítajícího směrnice i nařízení je nejasné a v praxi velmi obtížně uplatnitelné. Například je pro nás těžko pochopitelné, jak vymezit oblast působnosti v případě směrnice stanovící minimální harmonizaci, která byla provedena ve vnitrostátním právu, kde vnitrostátní pravidla jdou nad rámec pravidel obsažených ve směrnici.

Dále jsme zklamáni tím, že lhůta pro provedení a uplatňování směrnice byla ve srovnání s obecným přístupem podstatně zkrácena. Tyto lhůty nejsou dostatečné k tomu, aby mohl malý členský stát, jako je Estonsko, který nemá systém pro zástupné žaloby zaveden, takto složitý systém zřídit.

V důsledku toho se Estonsko – znovu zdůrazňujíc, že účel spočívající v ochraně spotřebitele podporuje – hlasování o této směrnici zdrží.
